

Отъ ролитѣ на Б. Андреевъ въ български пиеси, може би, Македонски се налага като най-завършенъ героиченъ ликъ. Съ него той създаде не само типъ на хъшъ, а — и синтетиченъ образъ на романтиченъ български революционеръ-герой отъ предосвободителната ни епоха. Такъвъ цененъ типъ, герой-човѣкъ, не се забравя лесно, затова той стои за примѣръ въ съзнанието на зрителитѣ.

Да отгърнемъ друга страница отъ актьорското творчество на Б. Андреевъ. Години вече „Орлето“, отъ Едмонъ Ростанъ, е слѣзло отъ сцената, но кой може да изтрие спомена за самото Орле, въ лицето на Ив. Димовъ и на Зорка Йорданова, и на стария воинъ Фламбо-Андреевъ, закрилникъ на своя младъ господаръ: той иска да възкреси миналото, живѣе и мечтае за него, и ето — готовъ е да жертвува живота си пакъ за него.

Въ дългата низа хубави роли на Б. Андреевъ блести, като звездичка, симпатичниятъ герой Фламбо отъ „Орлето“.

Жанъ-Пиеръ Фламбо — гренадеръ, доблестенъ и честенъ войникъ, вѣренъ служителъ на императора и на неговия невръстенъ синъ. Малко пресилено бѣбривъ, може и поради напредналата възраст, но — храбъръ войникъ. Неговиятъ сцениченъ ликъ бѣ особено симпатиченъ съ геройството и съ безпредѣлната си преданостъ къмъ Херцога. Тоя воинъ на Бого-